

ud for dette, at en tysk Rigsret kan fælde en saadan Dom om en dansk Domstols Kendelse og derfor nægte at give Exigibilitetsdom i Tyskland. Jeg nævner dette for at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa et Forhold, som ingenlunde er ubetænkeligt. Jeg har konstateret, at man systematisk sætter en Bevægelse i Gang for at faa Folk, som endnu ejer Markhypoteker, der er indprotokolleret i Grundbogen Nord for Grænsen, til at cedere, afstaa disse Hypoteker til Personer Syd for Grænsen og lade disse indføre i Grundbogen som Ejere af de paagældende Hypoteker. Følgen deraf er, at efter denne Rigsretsdom i Leipzig, hvorved den danske Landsrets Dom vil blive nægtet Exigibilitet i Tyskland, vil man savne den juridiske Forudsætning for at faa slettet Markhypoteker i Grundbogen. Jeg henleder allerede nu den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold; jeg tror, det drejer sig om et Retsspørgsmaal af meget stor Betydning.

Men det, som i første Linie ligger bag ved den hele Agitation, som Cornelius Petersen har rejst, og som danner Forudsætningen for den, er de overordentlig vanskelige økonomiske Forhold, som jo ogsaa indgaaende er blevet berørt af de ærede foregaaende sønderjydske Talere. Man maa her ikke glemme, at foruden alle de mange andre Forhold, som jeg straks skal komme ind paa, er den sønderjydske Befolkning f. Eks. paa et Omraade som det social- og kommunalpolitiske blevet flyttet paa een Gang fra en meget bureaukratisk, autokratisk styret Embedsstat, med en relativt ringe udviklet socialpolitisk Lovgivning, over i et meget fremskredet, demokratisk styret Samfund, hvor det kommunale Selvstyre har en lang Historie og Udvikling at se tilbage paa, og hvor den socialpolitiske Lovgivning er langt fremskredet. Den er blevet flyttet fra det ene Yderpunkt til det andet; og at dette skaber store Vanskeligheder, tror jeg ikke, ærede Medlemmer vil kunne være blinde for. Jeg har ingen Tal f. Eks. for de kommunale Skatter, der udredes i de sønderjydske Landsdele, baade sogne- og amtskommunale Skatter; jeg har ikke undersøgt det; men jeg tror, at fhv. Landbrugsminister Madsen-Mygdal har Ret, naar han i en Udtalelse til „Politiken“ i Gaar siger, at de kommunale Skatter i de sønderjydske Landsdele er en altfor tyngende Byrde for den sønderjydske Befolkning. Det vilde være interessant at faa det undersøgt nærmere. Det er af alle disse

Forhold, hele den sønderjydske Selvstyrebevægelse drager Næring, og jeg vil ikke betænke mig paa at sige, at den ikke kunde eller vilde have faaet det Omfang, den har, hvis de økonomiske Forhold blot havde været nogenlunde normale eller taalelige. Det er ikke min Mening at ride alt det, der hører Fortiden til, op, for at man kan forstaa den Udvikling, der har ført til de alvorlige Tilstande, vi for Øjeblikket befinder os i dernede. Efter den indgaaende og fortjenstfulde Redegørelse derfor, som findes i den sønderjydske Realkreditkommissions Betænkning og dens omfattende Materiale, og de to Redegørelser, som Direktør Hübbe fra Haderslev Bank har offentliggjort om Nord-slesvigs økonomiske Udvikling før og efter Genforeningen, i September 1923 og i Juni 1926, ligger hele denne Udvikling formentlig tilstrækkelig klart belyst. Ærede Medlemmer vil ved Læsningen af disse Aktstykker kunne faa et utvetydigt og klart Indtryk af Stillingen, af hele Udviklingen fra Krigsaarenes Forsømmelse og Rovdrift, Bygningernes Forfald, den ved Genforeningen nødvendige Omlægning af Landbruget, de opsparede Markkapitalers Tilintetgørelse i den tyske Markinflationens fantastisk-astronomiske Omfang, Optagelsen af Laan i deprecierede Kroner til høj Kurs og meget høje Bankrenter i flere Aar, de store Tab paa Kreditforeningsobligationer som Følge af disses lave Kurs, det store Prisfald paa Landbrugsprodukterne i 1922 paa Grund af den forbigaaende Kronestigning — ca. 80 den Gang — og nu senest de Forhold, der har lagt saa tungt et Tryk over hele vort Land, men som i de sønderjydske Landsdele virker med forøget Vægt, fordi Befolkningen her er saa meget mindre økonomisk modstandsdygtig end i det gamle Land, disse særlige Forhold: den tyske Toldlov, Mund- og Klovesygen og sidst, men ikke mindst, hele Kreditpolitikken og den ulyksageligt hastige Kronestigning. Resultatet ser vi i Tvangsauktionernes og Faliternes hastigt voksende Tal, tragisk ogsaa i det gamle Land, det vil sikkert enhver indrømme, men dog utvivlsomt dobbelt tragisk i en Landsdel, hvis Landmænd under et overmægtigt Fremmedherredømme med Sejhed og Trofasthed har værnet om deres fædrene Jord. Det er ikke mindst just denne Baggrund, denne Fastholden ved Jorden mod de preussiske Stormløb, paa hvilken man maa se den nuværende tunge Krise for det slesvigske Landbrug.

Nu har det ærede Medlem Hr. J. P.